

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 1416/20

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: סאהר ספדי

נגד

המשיב: פקיד שומה נצרת

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (כב' השופטת ע' הוד) בע"מ 8074-10-17 ובע"מ 27063-01-18 מיום 7.1.2020

תאריך הישיבה: י"ב חשון, תשפ"ב (18.10.2021)

בשם המערער: עו"ד אחמד מסרי

בשם המשיב: עו"ד עודד טאובר

פסק-דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) בע"מ 8074-10-17 ובע"מ 27063-01-18 מיום 7.1.2020, אשר בגדרו נדחו שני ערעורים שהגיש המערער על החלטות המשיב להוציא לו שומות לפי מיטב השפיטה ולפסול את ספרי המערער. בית המשפט המחוזי קבע כי לא עלה בידי המערער להוכיח כי קיימת הצדקה להתערב בהחלטות המשיב בנוגע לשומה לשנים 2011 ו-2012. ביחס לשנת 2010 נמצא כי קיימת הצדקה להתערב אך בנוגע לרכיב הגידול הטבעי של העדר של המערער.

2. בתמצית נציין כי המערער הוא בעל עסק לגידול צאן מזה מספר שנים. המשיב בחן את הדו"חות שהגיש המערער בשנות המס הרלוונטיות, ומצא כי הרווחים שעליהם

הצהיר המערער אינם סבירים. לנוכח פערים משמעותיים שהתגלו בין ההכנסות המדווחות על-ידי המערער לבין התחשיב שערך המשיב, הוציא האחרון למערער שומות לפי מיטב השפיטה לשנות מס אלה. השגות שהגיש המערער כנגד השומות נדחו, והוא הגיש ערעורים לבית המשפט המחוזי בנדון.

3. במסגרת פסק דינו, קיבל בית המשפט המחוזי את עמדת המשיב, תוך שקבע כי היה על המערער לנהל ספר משק. כן נקבע כי המערער לא המציא את הספר האמור במסגרת הליכי השומה, וכי בנסיבות אלה המשיב היה מוסמך לפסול את ספרי המערער. עוד נקבע כי משפסל המשיב את הספרים כאמור, הרי שלצורך קביעת השומה על-פי מיטב השפיטה נדרש המשיב לערוך חישובים, ובין היתר לקבוע את הגידול הטבעי של העדר. בתוך כך, ציין בית המשפט המחוזי כי המערער לא המציא מסמכים ונתונים רלוונטיים וכי עדותו הייתה "מתחמקת ורצופת סתירות", כלשונו של בית המשפט. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי לא עלה בידי המערער להוכיח כי נפל פגם באופן בו קבע המשיב את שומותיו של המערער על-פי מיטב השפיטה (זאת, בכפוף לקביעותיו של בית המשפט המחוזי לעניין הגידול הטבעי של העדר בשנת 2010). לאור כל האמור, דחה בית המשפט המחוזי את הערעורים שהגיש המערער.

על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נסב הערעור שלפנינו.

4. לאחר ששקלנו את הטענות שהועלו על ידי הצדדים בטיעוניהם בכתב ובדיון שלפנינו שוכנענו כי דין הערעור להידחות.

5. כפי שהדגיש המשיב בטיעונו לפנינו, פקיד השומה ביסס את השומה לפי מיטב השפיטה על חשבוניות הקנייה והמכירה של המערער בצירוף מקדם הגידול הטבעי, אשר לצורך התחשיב, הועמד על שיעור נמוך מזה של מקדם ההמלטה המקובל על-פי תדריכי משרד החקלאות, ולא ראינו להתערב בכך.

6. עוד נוסיף כי עיקר טענותיו של המערער הופנו כנגד ממצאים עובדתיים שנקבעו בבית המשפט המחוזי וכידוע, ערכאת הערעור לא תתערב בכגון אלה, אלא במקרים חריגים ביותר. זאת, נוכח התרשמותה הבלתי-אמצעית של הערכאה הדיונית מן התשתית הראייתית ומהעדויות הרלוונטיות (ראו: ע"א 1815/16 פלוני נ' שירותי בריאות כללית, פסקה 8 (3.1.2018); ע"א 8329/16 טרנס אטלס בע"מ נ' אליהו פרחי בדי ריפוד בע"מ, פסקה 16 (4.6.2018); ע"א 5255/16 פלוני נ' הסתדרות מדיצינית הדסה, פסקה 11

(18.7.2018). לא מצאנו כי המקרה שלפנינו נמנה עם המקרים החריגים המצדיקים התערבות בקביעות העובדתיות ובמצאים שבפסק הדין.

עוד שוכנענו כי הממצאים שנקבעו תומכים במסקנות המשפטיות של פסק הדין. כמו כן, שוכנענו כי אין לגלות בפסק הדין כל טעות שבחוק או ביישומו.

7. לנוכח האמור, אנו דוחים את הערעור ומאמצים את פסק דינו של בית המשפט המחוזי על נימוקיו, לפי תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

8. סוף דבר: הערעור נדחה.

המערער יישא בהוצאות המשיב בסך של 10,000 ש"ח.

ניתן היום, י"ג בחשון התשפ"ב (19.10.2021).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט